

20-02-2020 / 20-04-2020

Twee maanden verder. Huh, twee maanden? Ben je niet in de war?

Was het niet vanaf maandag 16 maart dat we niet meer naar onze scholen konden, zoveel mogelijk thuis moesten werken? (En de rest van de maatregelen en nieuwe termen kunnen we ook wel opdreunen.)

Nee dat bedoel ik niet. Het is twee maanden geleden dat ik ben gestart met R.AUW. Mijn eigen praktijk neer heb gezet. Niet in de vorm van een gebouw maar in mijn eigen vorm waar ik zo in geloof, begeleiding op de plek waar jij je veilig voelt en dat kan overal zijn! Lees eens mijn website waar ik zo achter sta. Er zijn, voor iedereen die een verlies heeft geleden, op welke manier dan ook. Er zijn voor jou, om met je mee te lopen als het je even niet alleen lukt.

En toen kwam Covid-19 in de wereld. Het waaide met alle windstreken mee en over alle grenzen heen. Met al zijn gevolgen. En ja ook voor mij heeft het zijn gevolgen. Gelukkig ben ik nog gezond en vele in mijn directe omgeving ook.

Maar voor mijn net opgestarte praktijk heeft het gevolgen. Ik wil nu geen reclame gaan maken voor R.AUW. Dat voelt niet goed. En dus liggen mijn prachtige folders thuis te wachten in een envelop om verstuurd te worden. Mijn visitekaartjes liggen op keurig gesorteerde stapeltjes, te wachten tot ik de ruimte vind om ze uit te delen.

Niet dat ik daar nu geen tijd voor heb. (Alhoewel ik erg druk ben met mijn werk als woonbegeleider, waar heel veel collega's uit zijn gevallen.) Maar daarnaast heb ik echt wel tijd om de naam R.AUW bekend te gaan maken.

Maar ik twijfel. Niet aan mezelf, of aan de toegevoegde waarde die ik met mijn begeleiding kan bieden. Maar wel of het nu het juiste moment is. Het juiste moment om van me te laten horen.

Veel mensen zingen luid omdat ze op die manier er mogen zijn voor andere mensen, veel mensen vechten keihard om er weer bovenop te komen, veel mensen huilen hartverscheurend omdat ze iemand missen, veel mensen bidden vol overgave om geloof, hoop en liefde, veel mensen lachen intens als ze, na weken, via een hoogwerker, eindelijk hun vader of moeder weer mogen begroeten vanachter een raam, veel mensen werken keihard omdat ze een vitaal beroep hebben, veel mensen balen keihard omdat ze niet meer mogen werken, veel mensen verbijten zich keihard om dat ze niet in willen storten. En ik, ik bewonder!

En dan vraag ik of het de tijd is om R.AUW naamsbekendheid te geven...

Mijn uitgangspunt is nog steeds hetzelfde als 20-02-2020: Er zijn voor jou als het je even niet (meer) in je eentje lukt. En dat is niet aan tijd gebonden. Dat kan altijd en overal. Ook nu in deze tijd. De tijd waar het woord gemis een nog veel grotere impact heeft gekregen.

Ik hoop dat je mijn website eens wil gaan bekijken. En misschien ben ik er voor jou precies op het juiste moment.

Hoe jouw situatie ook is, wat er ook voor verlies in jouw leven speelt, ik hoop er met liefde voor jou te kunnen zijn.

Speciaal nu!

Vanuit het hart geschreven, liefs Hetty

RAUW

maakt élk verlies bespreekbaar